

мѣсячина-та си остая тъмна та не ни ся види. Ако ли ся извърти така, що-то да ѝ лъсне свѣтлина отъ слънце-то само на единъ рогъ отъ странѣ-тѣ ѝ камъ насъ, тя ще ни свѣтне и ще ни ся види като сръпъ, ако ли ѝ огрѣе слънце на половинѣ отъ лице-то ѝ що е камъ насъ, ние щемъ ѝ видимъ наполовинѣ свѣтлѣ. И така ние видимъ мѣсячинѣ-тѣ *новѣ* като сръпъ, *половинѣ*, послѣ *плънѣ* като едно тръкало, и най-сѣтнѣ пакъ половинѣ и сръпъ, нъ мѣсячина-та нито расте нито ся разсипва, а види ни ся така, на спротивъ колко-то ѝ грѣе слънце възъ лице-то, що е камъ насъ.

Черны-ты сѣнки, кок-то ся видять по мѣсячинѣ-тѣ, кога-то е ясно, не сѣ друго нѣщо, а само долове измежду планины; като грѣе слънце на мѣсячинѣ-тѣ отъ плани-ты ѝ отскача повече свѣтлина и тьи ни ся лъщять повече, а пакъ отъ глѣбокы-ты ѝ

